

AUGUST ALLEBÉ †.

Vergeten was hij geenszins, al had zijn leeftijd hem genoodzaakt zich terug te trekken tot zijn eenvoudige woonkamers, ver van het artistieke milieu van Amsterdam.

Zijn figuur, zijn persoonlijkheid, zijn stem, zijn gebaren, zij oefenden zoo'n aantrekkingskracht uit, op allen die in meerdere of mindere mate met hem in betrekking gestaan hebben — en dat zijn er velen geweest — dat men hem onmogelijk kon beschouwen als behoorende tot een afgesloten tijdperk. Met zijn heengaan van de Academie, al was hij dan ook door iemand met andere inzichten, als Derkinderen, opgevolgd, was hij in de harten en in den geest van velen blijven voortbestaan. Met hem was niet het oude regime verdwenen, zooals dit wel eens mogelijk is bij de benoeming van een nieuwen functionaris; men bleef zich Prof. Allebé herinneren, zijn wenken en opmerkingen, zijn gebaren en zijn geluid.

En ik ben ervan overtuigd, dat ook nu, na zijn dood, men Allebé niet zal kunnen vergeten, omdat hij.... een persoonlijkheid was.

Hij was niet alleen de scheppende kunstenaar, de scherpe teekenaar, wiens werk men waardeerde, hij was de fijne, rake, geestige opmerker en docent.

Hij had hoofsche manieren en wist door pittige vergelijkingen, door scherpzinnige gezegden zijn leerlingen te helpen, terecht te wijzen en te corrigeeren, zoo noodig op hun plaats te zetten; maar nooit was hij onverschillig noch schoolmeesterachtig. Er was in zijn doen en laten altijd belangstelling, immer medeleven, al kon hij puntig en karakteristiek zijn opmerkingen plaatsen, zonder zich er om te bekommeren of zij wel vleierend waren.

En zoowel door zijn werk, want men voelde steeds de kunstenaar in hem, als door zijn omgang, door het bezielende, dat van zijn persoon uitging, bleef hij ondanks de stroomingen op kunstgebied, een man van gewicht, aan wiens oordeel men bleef hechten, een man die men niet als „verouderd” beschouwde.

En ik geloof, dat, al is hij heengegaan, de velen, die het voorrecht hadden hem van nabij te hebben gekend, hem niet licht zullen vergeten, omdat hij een persoonlijkheid was, een kunstenaar en een mensch,.... een fijne geest!

R. W. P. Jr.

JOHAN BRAAKENSIEK BIJ BUFFA, AMSTERDAM.

Wij kennen hem allemaal, al sinds jaren — sinds hij met Justus van Maurik in Amsterdam rondzwierf, en diens novellen en boeken illustreerde.